

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7C/408/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715216566
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2016:7715216566.3

Rozhodnutie

Okresný súd X. sudca F.. X. X. v právnej veci navrhovateľa : W. O., L.. V., V. V. X. Č.. XX, XXX XX Z., E. : XX XXX XXX, zastúpená F.. X. A., L., V. V. Z. Č.. XX, XXX XX Z. proti odporcovi: A. F., S.. XX. X. XXXX, N. XXX, XXX XX N. o zaplatenie úroku z omeškania takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 26,50 EUR a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou došlou na tunajší súd dňa 31. 7. 2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť v prospech žalobcu sumu 443,82 € s príslušenstvom, z dôvodu neuhradených faktúra za odber elektrickej energie ako aj náhrady trov konania.

V tejto právnej veci vydal Okresný súd Michalovce platobný rozkaz sp.zn. XRo/XXX/XXXX zo dňa 30. 9. 2014.

Proti skôr uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor a požiadal o splátkový kalendár.

Podaním zo dňa 19. 6. 2015 žalobca vzal žalobu v časti istiny vo výške 443,82 EUR späť z dôvodu jej úhrady zo strany žalovaného.

Okresný súd Michalovce uznesením sp. zn. XC X/XXXX zo dňa 1. 7. 2015 konanie o zaplatenie sumy 443,82 EUR zastavil a zvyšný nárok žalobcu proti žalovanému o zaplatenie príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie.

Podaním zo dňa 20. 4. 2016 žalobca uviedol, že kapitalizované úroky z omeškania boli v zmysle žalobného návrhu a jednotlivých úhrad žalovaného vyčíslené na sumu 42,16 EUR. Žalovaný vykonal úhrady na trovy právneho zastúpenia a to 20. 7. 2015 - 20,- EUR, 18. 8. 2015 - 20,- EUR a 23. 9. 2015 - 20,- EUR. Žalovaný uhradil na trovy právneho zastúpenia spolu 60,- EUR. Žalobca si uplatňoval trovy právneho zastúpenia vo výške 142,91 EUR a vzhľadom na úhrady žalovaného si žalobca uplatňuje trovy právneho zastúpenia vo výške 82,91 EUR.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

Podľa § 27 ods. 1 písm. c) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, dodávateľ elektriny má právo dodávať elektrinu odberateľovi elektriny vrátane odberateľa elektriny v domácnosti.

Podľa § 27 ods. 2 písm. f) cit. zákona, dodávateľ elektriny je povinný uzatvoriť zmluvu o dodávke elektriny na vymedzenom území s každým, kto o to požiada, ak splní obchodné podmienky dodávky podľa osobitného zákona.

Podľa čl. II., bod 1 zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosti, dodávateľ sa zaväzuje dodávať elektrinu a zabezpečiť distribúciu elektriny do odberného miesta Odberateľa v kvalite garantovanej technickými podmienkami prevádzkovateľa distribučnej sústavy, zabezpečiť prenos elektriny a poskytovanie systémových služieb, a to v súlade so zákonom č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákonom č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ostatnými súvisiacimi právnymi predpismi, Obchodnými podmienkami pre dodávku elektriny pre domácnosti (ďalej len „OP“) a Prevádzkovým poriadkom Prevádzkovateľa distribučnej sústavy (ďalej len „PDS“).

Podľa čl. II., bod 2 uvedenej zmluvy, odberateľ sa zaväzuje zaplatiť za dodávku elektriny, za distribúciu a prenos elektriny, za ostatné regulované položky, dane, poplatky podľa príslušného cenníka Dodávateľa alebo PDS, ako aj prípadné úroky z omeškania a sankčné poplatky.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení výška úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka je o 8 %-nych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že zvyšný nárok žalobcu nie je dôvodný. Súd mal za to, že v danom prípade žalovaný v priebehu súdneho konania uhradil najskôr žalovanú istinu vo vzťahu ku ktorej žalobca vzal žalobu späť na základe čoho súd v predmetnej veci konanie o zaplatenie žalovanej sumy t. j. 443,82 EUR zastavil a zvyšný nárok o zaplatenie príslušenstva vylúčil na samostatné konanie. Z podania žalobcu zo dňa 20. 4. 2016 je zrejmé, že úroky /príslušenstvo / boli kapitalizované s vyčíslením sumy 42,16 EUR . Zároveň je zrejmé, že žalovaný uhradil žalobcovi v mesiacoch júl, augusta a september 2015 celkovú sumu 60,- EUR, ktoré žalobca použil na úhradu trov právneho zastúpenia. Súd neakceptoval použitie skôr uvedených úhrad žalovaného v celkovej výške 60,- EUR na uspokojenie trov právneho zastúpenia, nakoľko trovy právneho zastúpenia doposiaľ súdom právnomu zástupcovi žalobcu neboli priznané a táto čiastka vo výške 60,- EUR uhradená zo strany žalovaného mala byť použitá na uspokojenie príslušenstva vo veci samej , t. j. kapitalizovaných úrokov z omeškania, ktoré boli vyčíslené na sumu 42,16 EUR.

Vychádzajúc zo skôr uvedeného je zrejmé, že žalovaný uhradil istinu a taktiež aj príslušenstvo a preto súd žalobu o zvyšnom nároku vo veci samej zamietol v zmysle výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p..

Najvyšší súd SR vo veci sp.zn. 4Mcd021/2009 uviedol, že súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je podľa § 142 ods.1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania pretože každý úkon, alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.

Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom žalobcu, ktorý mal v konaní úspech, bolo zaplatenie súdneho poplatku vo výške 26,50 €.

Súd náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Súd nijako nespochybňuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na jednej strane a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré spolu síce úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedený §142 ods.1 O.s.p. je nevyhnutné pomenovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli a teda aj náklady vynaložené v súvislosti s jeho zastúpením advokátom.

Súd náklady zastúpenia žalobcu, advokátom považoval za neúčelne po zistení, že sa jednalo o vec (ohľadne tzv. hmotného) typovo veľmi jednoducho po skutkovej i právnej stránke, pričom uplatňovanie týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa mení iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla vyúčtovacích faktúr a žalovaná suma. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti. Ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí, kde súd nemá poznatok, žeby takáto žaloba bola niekedy zamietnutá.

Žalobca a právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí a pretože aj keď súd vo veci nariadil pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastňujú, vychádzajúc z toho, že súd sa pravdepodobnosťou hraničiacou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech žalobcu.

K rovnakému záveru k akému dospel súd aplikáciou § 142 ods.1 O.s.p. súd dospel aj za použitia § 150 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak sú trovy konania drobných sporov neprimerané voči pohľadávke môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorý vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I.Us988/2012 podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navýšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

Súd v danom prípade vychádzal aj z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co 443/2014 zo dňa 29. 5. 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, musí byť označené, proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje v akom rozsahu rozhodnutie súdu napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.